

Grønkjær, Lavhedevej 29

Carl Thomsens bog: "Fra Hoveritid til Husmandstid" fra 1951 er igangsætter for følgende beretning om ejendommen Grønkjær.

I bogen, som findes på Vinderup Egnshistoriske Arkiv, har Carl Thomsen fortalt sin slægtshistorie.

Sidste kap. i bogen er anderledes på den måde, at bogen her gengiver en beretning om hans fødehjem. Kap hedder: "Mit barndomshjem Grønkjær i Ejsing" og har været trykt i Skive Folkeblad

i 1940erne. Her giver Carl Thomsen - født 1875 – en flot og interessant beskrivelse af naturens og stedets liv og historie.

Det efterfølgende er en fortsættelse af Carl Thomsens beretning om Grønkjær.

I 1917 køber Jens Severin Nielsen gården af et frøkonsortium i Ejsing. Der var på det tidspunkt udstykket en del jord fra ejendommen, men det køber han stort set tilbage, så ejendommen får samme areal som før 1916.

Jens Severin bliver samme år, som han køber gården, gift med Anna Sofie.

I 30erne sælger han jord til sin bror – jord vest for gården kaldet Rusbak. Han køber også på den tid et hedeareal ca. 6 ha. syd for Grønkjær, arealet bliver beplantet med nåletræer.

Jens Severin og Anna Sofie fik 6 børn og boede på Grønkjær til 1964, hvor de begge fyldte 70 år.

Gården blev solgt til en fru Jensen, som af forskellige grunde ønskede at bo langt fra alfarvej.

Et par år senere bliver stedet købt af Vibeke og Hans Bådsgaard. De bor og arbejder på det tidspunkt på Grønland, men vender hjem i 67. De flytter ind i det gamle stuehus fra 1743. Her

bruger de, de første år til at sætte det i stand, som de gerne vil have det. Bl.a. lægger de nye spær og nyt stråtag på huset. Der bruges megen tid og mange kræfter på at gøre huset i stand.

Efter få år beslutter de alligevel at bygge et nyt hus. Det står færdig i 1973 og er placeret sydøst for gården på ejendommens højeste punkt. Herfra er der udsigt mod nord over mosen og engen til Håsum i Salling.

230 år har det gamle stuehus – Ejsings næstældste bygning – dannet rammen om mange familiers liv og virke!

Grønkjær var tidligere en almindelig hedegård med marker, enge og dyr. Desuden var det tilkøbte hedeareal tilplantet med nåletræer, og der var også plantet en bræmme – røn og gran – fra gården mod skellet i øst.

I 1968 besluttede Bådsgaads at påbegynde tilplantningen af 20 ha med skov på ejendommen. Der blev de følgende år plantet nåletræer med egetræer som randbevoksning.

Det er i dag – sommeren 2008 – svært at forestille sig, hvordan naturen, området omkring gården så ud for 40 år siden.

En hedejendom er blevet til en skovejendom med græs og eng.

Den gamle gård ligger stadig på kanten af engen.

Stuehuset mistede meget af stråtaget i en storm i 2000.

Ydermuren står endnu, men regn og ondt vejr ødelægger mere og mere. I dag er det en rønne, hvor selvsåede træer skjuler det værste forfald om sommeren.

Stalden og laden – med kampestensmuren – har det bedre, er tætte og kan bruges.

Det nye hus ligger omkranset af lynghede, nåle – og egetræer.

Midt i skoven – midt i en ubeskrivelig dejlig natur!

Lad Carl Thomsen slutte denne beretning med sin beskrivelse om sit barndomshjem – citat:

” Grønkjær ligger fremdeles lunt gemt under bakkerne ved ådalen mellem Hardsyssel og Salling, hvorfra der er udsigt ind i Sallings fede land.”

Maleri af Grønkjær